

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกเพื่อป้องกัน

การพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุที่มีภาวะกระดูกสะโพกหัก
ตึกพิเศษออร์โธปิดิกส์ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางสาวคนธ์ อุบลศรี

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้สูงอายุ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงฤดี ลาสุขะ

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศนา ชูวรรณะปกรณ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุที่มีภาวะกระดูกสะโพกหักเป็นอุบัติเหตุสำคัญ และพบได้บ่อยในผู้สูงอายุที่รักษาตัวในโรงพยาบาล การพลัดตกหกล้มซ้ำทำให้เกิดการบาดเจ็บ จนอาจทำให้เสียชีวิตได้ ดังนั้นการป้องกันจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุที่มีภาวะกระดูกสะโพกหัก ตึกพิเศษออร์โธปิดิกส์ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ โดยได้ประยุกต์แนวทางของการนำหลักฐานเชิงประจักษ์ และแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้ของสถานวิชัยทางการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้เลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ 1) ทีมผู้ดูแลที่ปฏิบัติงานในตึกพิเศษออร์โธปิดิกส์ เป็นผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกจำนวน 11 คน ซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพ 2) ผู้สูงอายุที่มีภาวะกระดูกสะโพกหัก เข้ารับการรักษาในตึกพิเศษออร์โธปิดิกส์ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา ที่นำมาจากแนวปฏิบัติทางคลินิกเพื่อป้องกันการลื่นล้ม ตกเตียงในผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ ของนุสรา จันทรจรัส พัฒนาเมื่อ พ.ศ. 2548 ประกอบด้วยสาระสำคัญ 6 หมวด ได้แก่ 1) การพิทักษ์สิทธิผู้ป่วยและจริยธรรม 2) การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม 3) การให้กิจกรรมเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม 4) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการพลัดตกหกล้ม 5) การดูแลอย่างต่อเนื่อง การบันทึกและสื่อสารแก่ทีม 6) การพัฒนาคุณภาพการบริการ ซึ่งได้ปรับปรุงเนื้อหาผ่านการตรวจสอบจาก

ผู้ทรงคุณวุฒิ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบบันทึกการเกิดการปลัดตก หกล้ม และ 2) แบบประเมินความพึงพอใจของการใช้แนวปฏิบัติเพื่อป้องกันการปลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุที่มีภาวะกระดูกสะโพกหัก 3) แบบประเมินความพึงพอใจของการใช้แนวปฏิบัติเพื่อป้องกันการปลัดตกหกล้มของทีมผู้ดูแล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติทดสอบ พิซเซอร์

ผลการศึกษาพบว่า

1. มีอุบัติการณ์การปลัดตกหกล้มลดลงหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกเพื่อป้องกันการปลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุ ที่มีภาวะกระดูกสะโพกหัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)
2. ทีมผู้ดูแล มีความพึงพอใจต่อการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกเพื่อป้องกันการปลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุที่มีภาวะกระดูกสะโพกหัก อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 91
3. ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจต่อการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกเพื่อป้องกันการปลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุที่มีภาวะกระดูกสะโพกหัก อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 97

จากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า แนวปฏิบัติทางคลินิกเพื่อป้องกันการปลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุที่มีภาวะกระดูกสะโพกหัก ตึกพิเศษออร์โธปิดิกส์ โรงพยาบาลมหาราชนคร เชียงใหม่ มีประสิทธิผลในการป้องกันการปลัดตกหกล้มและลดอุบัติการณ์การการปลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุที่เสี่ยงต่อการปลัดตกหกล้ม ดังนั้นทีมสุขภาพจึงควรมีการจึงควรนำแนวปฏิบัติทางคลินิกเพื่อป้องกันการปลัดตกหกล้มไปใช้ในผู้ป่วยสูงอายุที่มีภาวะกระดูกสะโพกหัก และโรคอื่นๆ ต่อไป อย่างไรก็ตามควรมีการพิจารณาถึงการวัดผลลัพธ์อื่น ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และจำนวนวันนอนในโรงพยาบาล ในการศึกษาครั้งต่อไป

Independent Study Title Effectiveness of Clinical Practice Guidelines Implementation for Fall Prevention Among Older Persons with Hip Fracture at Orthopedics Private Unit, Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital

Author Mrs. Souwakon Ubonsri

Degree Master of Nursing Science (Gerontological Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Duangruedee Lasuka Chairperson

Assistant Professor Dr. Tassana Choowattanapakorn Member

ABSTRACT

Falls in the elderly with hip fracture have become a major incident and occur more often among older persons admitted into the hospital. Falls cause injury and sometimes death, therefore falls prevention on hip fracture patients is very important. This operational research aimed to study effectiveness of clinical practice guidelines (CPGs) implementation for falls prevention in older persons with hip fracture in the orthopedics private ward, Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital. The process for CPGs implementation was conducted under The Australian National Health and Medical Research Council [NHMRC], published in 2000. A purposive sampling method was used and the sample consisted of: 1) 11 health care personnel in the orthopedics private ward Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital, including nurses; and 2) 30 elderly with hip fracture, who were admitted into the orthopedics private ward. The tool used in this study was the Fall Prevention CPGs among Older Persons with Hip Fracture, modified from the Clinical Practice Guideline for Fall Prevention in Orthopedic Patients, developed by Boob pha Janjarat (2005) that consisted of 6 sections; 1) protect the right and the morality of the patients, 2) fall risk assessment, 3) care for fall prevention, 4) information for fall prevention, 5) continuous care for fall prevention, recording and communicating with team, and 6) service

development, which was validated by experts the Clinical Practice Guideline for Fall Prevention in Orthopedic Patients. Data were collected using: 1) The Incident of Fall Recording Form in Elderly with Hip Fracture, which was adapted from the Incidence Recording Form of Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital, Chiang Mai Province; 2) The Satisfaction Assessment of Health Care Team on CPGs Implementation for Falls Prevention; and 3) The Satisfaction Assessment of the Elderly with Hip Fracture on CPGs Implementation for Falls Prevention. Data were analyzed using descriptive statistics and Fisher's exact probability test.

Results revealed that:

- 1) There was a significant statistical reduction in the incidence of falls after CPGs implementation in elderly with hip fracture at $p < .05$.
- 2) The health care team had satisfaction on CPGs implementation for falls prevention at a high level at 91%.
- 3) The elderly with hip fracture had satisfaction on CPGs implementation for falls prevention at a high level at 97%.

The findings of this study demonstrate that CPGs falls prevention in elderly with hip fracture can reduce the incidence of falls. The CPGs for falls prevention in elderly are therefore recommended to utilize for the elderly with hip fracture and other chronic diseases. Further study is required to include other aspects such as cost of treatment and length of stay in the hospital.